

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **N., s.r.o., právne zastúpeného JUDr. P. Č., advokátom**, proti žalovanému: **Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo SR**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2009/300/ 0004429/01379 zo dňa 3. júla 2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/174/2009-36 zo dňa 10. júna 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/174/2009-36 zo dňa 10. júna 2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd rozhodol tak, že zrušil podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 3.7.2009 ako i rozhodnutie Slovenského metrologického inšpektorátu v Bratislave č. 4128/600/2008/R zo dňa 14.4.2009, ktorým prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi

pokutu podľa § 36 ods. 1 písm. g) zákona o metrológii vo výške 2400€ za porušenie zákona o metrológii tým, že v určenej lehote do 7.9.2008 neodstránil nedostatok zistený pri metrologickom dozore, uskutočnenom dňa 7.8.2008, z ktorého bol spísaný protokol P/K č. 4100/08, nakoľko v deň kontroly dňa 9.10.2008 naďalej žalobca uskutočňoval meranie teploty – v desiatich prípadoch chladiarenské a mraziarenské boxy, 1ks vpichový digitálny teplomer a v dvanástich prípadoch monitorovanie teploty v dopravných prostriedkoch, podľa osobitných predpisov (potravinový kódex – príslušné výnosy a hlavy, ktoré sa zaoberajú skladovaním mäsových výrobkov a hydiny a Nariadenie Komisie (ES) č. 37/2005, STN 13486) nekalibrovanými meradlami a že na meranie relatívnej vlhkosti v chladiarenských skladoch nepoužívala kalibrované meradlá, čím porušila ustanovenie § 9 ods. 7 zákona o metrológii. Vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd takto rozhodol, keď dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je v rozpore s kritériami uvedenými v § 47 správneho poriadku. Poukázal na to, že správny orgán sa nedostatočným spôsobom riadil i ustanovením § 32 správneho poriadku, keď vo výroku rozhodnutia žalovaného absentuje ustanovenie zákonnej normy, podľa ktorej vo veci rozhodol a taktiež pochybenie je i v tom, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nerieši základnú skutočnosť, a to odpoveď ako sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v jeho odvolaní. Žalovaný sa v dôvodoch rozhodnutia obmedzil len na argumentáciu, že napadnuté rozhodnutie netrpí takou vadou, pre ktorú by bolo potrebné ho zmeniť alebo zrušiť. Podľa názoru krajského súdu takéto rozhodnutie správneho orgánu neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a nie je z neho zrejmé, akými konkrétnymi skutočnosťami bol správny orgán pri vydávaní napadnutého rozhodnutia vedený a aj keď má správny orgán možnosť rozhodnúť podľa vlastnej úvahy, nemôže rozhodnúť automaticky bez toho, aby nemal k svojmu rozhodnutiu dostatočné odôvodnenie.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalovaný a žiadal, aby Najvyšší súd SR ako súd odvolací zmenil rozsudok krajského súdu tak, že žalobný návrh žalobcu zamietne, resp. rozsudok krajského súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie

konanie. Poukázal na to, že krajský súd po právnej stránke vec nesprávne posúdil. Poukázal na to, že správne orgány ako prvostupňový tak i odvolací konštatovali, že zo strany kontrolovanej osoby došlo k porušeniu zákona o metrologii tým, že kontrolovaná osoba neodstránila nedostatok zistený pri metrologickom dozore zo dňa 7.8.2008, a to tým, že naďalej nezabezpečila podľa § 9 ods. 7 zákona o metrologii pri meraniach podľa osobitných predpisov meranie teploty kalibrovanými meradlami. Kontrolovaná osoba v odvolaní tvrdí, že išlo o nezákonnú kontrolu, čo jej úrad v rozhodnutí o odvolaní náležite vyvrátil, pričom kontrolovanej osobe bolo jednoznačne preukázané porušenie zákona o metrologii a ostatné námietky kontrolovanej osoby vyhodnotil úrad ako neopodstatnené, pretože primárne vychádzali zo zlej interpretácie a neznalosti zákona o metrologii. Žalovaný uviedol, že pokuta nebola žalobcovi uložená za nepoužívanie kalibrovaných meradiel, ako sa kontrolovaná osoba stále mylne domnieva, ale za neodstránenie nedostatku, ktorého odstránenie jej bolo uložené dňa 7.8.2008, pričom lehota na jeho odstránenie bola jeden mesiac. Podľa žalovaného výška pokuty neprekročila medze a hľadiská ustanovené v § 36 ods. 1 zákona o metrologii, ktorý umožňuje uložiť pokutu za každý tam uvedený správny delikt až do výšky 6 638,78€ a jej výška nebola v rozpore so zákonom o metrologii a jej výšku určil inšpektorát v rámci zákonom povolenej voľnej úvahy a poukázal na ustanovenie § 245 ods. 2 O.s.p. Podľa žalovaného krajský súd nebol oprávnený podľa § 245 ods. 2 O.s.p. preskúmať správnu úvahu inšpektorátu a výšku uloženej pokuty a nemohol ani vysloviť nepreskúmateľnosť v časti výšky uloženej pokuty. Nakoľko v danej veci ide o také porušenie zákona o metrologii, ktorého následkom je možné ohrozenie zdravia spotrebiteľa, úrad sa s výškou inšpektorátom uloženej pokuty stotožnil. Žalovaný taktiež poukázal na to, že krajský súd v dôvodoch svojho rozsudku nikde nepoukazuje na porušenie zákona zo strany prvostupňového orgánu a napriek tomu konštatuje, že aj predchádzajúce rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bolo nezákonné pre nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne vyjadril a poukázal na to, že prvostupňový súd vykonal v potrebnom rozsahu dokazovanie a jeho rozhodnutie je v plnom rozsahu zákonné. Taktiež poukázal na to, že krajský súd sa vo svojom rozhodnutí jednoznačne vypořiadal i s námietkami žalovaného, obsiahnutými v jeho odvolaní zo dňa 1.7.2010 a vzhľadom k tomu žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na obsah podaného odvolania posudzoval, či správne orgány pri rozhodovaní vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu a s ohľadom na námietku žalobcu ohľadne hodnotenia dôkazov, zisťoval či príslušné konanie o správnom delikte bolo vedené takým procesným postupom, ktorý zabezpečoval správny výsledok a či boli dôkazy vykonané spôsobom zodpovedajúcim pravidlám spravodlivého procesu.

Z administratívneho spisu správneho orgánu vyplýva, že dňa 7.8.2008 vykonal prvostupňový správny orgán u žalobcu kontrolu plnenia povinností používateľa kalibrovaných meradiel, používaných podľa osobitných predpisov pri uskladňovaní

mäsových výrobkov a hydiny a ich preprave. Metrologický dozor bol zameraný na kontrolu používania kalibrovaných meradiel podľa § 9 ods. 7 zákona o metrológii. O vykonaní tejto kontroly u žalobcu bol spísaný Slovenským metrologickým inšpektorátom Bratislava, pracovisko Košice, protokol P/K č. 4100/08 zo dňa 7.8.2008 a vzhľadom na zistené nedostatky pri vykonanej kontrole boli žalobcovi uložené, ako to vyplýva z príslušného protokolu, nápravné opatrenia, a to používať kalibrované meradlá v požadovanom rozsahu pri meraniach podľa osobitného predpisu (potravinový kódex – príslušné výnosy a hlavy, ktoré sa zaoberajú skladovaním mäsových výrobkov a hydiny) – monitorovanie teplôt v procese skladovania mäsových výrobkov a hydiny a kontrole teplôt v jadre – vpichový teplomer (potravinový kódex – príloha č. 4 k deviatej hlave druhej časti). Ďalej pri meraní teplôt v 12ks vozidlách so skriňovou izotermickou nadstavbou vykonávať meranie teploty kalibrovanými meradlami v požadovanom rozsahu. Zabezpečiť meranie a monitorovanie vlhkosti v chladiarenských boxoch. Zistené nedostatky Slovenský metrologický inšpektorát uložil žalobcovi odstrániť do 7.9.2008 a o spôsobe odstránenia zistených nedostatkov písomne informovať príslušný inšpektorát v Košiciach a zaslať dokumenty potvrdzujúce odstránenie zistených nedostatkov, a to v termíne do 7.9.2008.

Dňa 9.10.2008 inšpektorát vykonal u žalobcu následný metrologický dozor k protokolu P/K č. 4100/08 zo dňa 7.8.2008 kedy inšpektorát zistil, že príslušné uložené opatrenia žalobcovi pri predchádzajúcej kontrole neboli odstránené a bolo mu uložené, aby zistené nedostatky opätovne odstránil, a to v termíne do 31.10.2008.

Ako vyplýva zo spisového materiálu správneho orgánu ako i krajského súdu, tým že žalobca nezabezpečil v zmysle ustanovenia § 9 ods. 7 zákona o metrológii meranie teploty kalibrovanými meradlami, tak za tieto neodstránené nedostatky uložil inšpektorát žalobcovi v zmysle ustanovenia § 36 ods. 1 písm. g) zákona č. 142/2000 Z.z. o metrológii pokutu vo výške 2400€. Žalobca proti rozhodnutiu inšpektorátu podal rozsiahle odvolanie zo dňa 4.5.2009, v ktorom poukázal okrem

iného na skutočnosti, pre ktoré inšpektorát nebol oprávnený vykonať príslušnú kontrolu, keď poukázal na predmet úpravy zákona o metrológii s tým, že meracie zariadenia prevádzkovateľom potravinárskeho podniku na meranie skladovacích teplôt neslúžia na posúdenie zhody, nie sú určenými meradlami a podľa osobitného predpisu nepodliehajú metrologickej kontrole. Taktiež uviedol, že Nariadenie Komisie (ES) č. 37/2005 umožňuje do 31.12.2009 používanie pôvodných meracích zariadení, a aj z tohto dôvodu nemohla kontrolovaná osoba porušiť uvedené nariadenie a kontrola bola nezákonná. Taktiež okrem iného z odvolania žalobcu vyplýva, že N. s.r.o., podlieha v oblasti kontroly monitorovania teplôt v procese skladovania mäsových výrobkov a hydiny potravinovému dozoru, ktorý vykonáva príslušná regionálna veterinárna a potravinová správa podľa osobitného predpisu, ktorý ustanovuje požiadavky na vykonávanie potravinového dozoru pri preukazovaní teplôt v skladovacích zariadeniach vrátane povinnosti vykonávať ho pomocou prístroja s osvedčením o kalibrácii. Prevádzkovateľ potravinárskeho podniku sa riadi predpismi potravinového práva a v zmysle potravinového práva má podľa potravinového kódexu SR povinnosť používať takéto meradlo orgán potravinového dozoru. Ako uvádza žalobca v príslušnom odvolaní proti prvostupňovému správnomu rozhodnutiu, tak potraviny nepatria medzi určené výrobky, preto nie je možné aplikovať požiadavky metrologických predpisov tak, ako ich inšpektorát uviedol vo svojom rozhodnutí.

Ako vyplýva zo zákona o metrológii v zmysel ustanovenia § 39 ods. 1 na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Vzhľadom na uvedenú skutočnosť bolo potom potrebné, aby sa správne orgány dôsledne v priebehu správneho konania riadili príslušnými ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že i veci správnych deliktov majú v zmysle ustálenej štrasburskej judikatúry v zásade charakter konania o trestnom obvinení a správny orgán musí preto rešpektovať procesné práva obvineného zo správneho deliktu, základné zásady správneho konania a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý zaručuje právo na spravodlivý proces. Súčasťou práva na spravodlivý proces je právo na spravodlivé súdne konanie, ktoré subsumuje základné súdno-procesné princípy a zo štrasburskej judikatúry vyplýva, že tieto princípy sa vzťahujú aj na konanie správne a exekučné.

Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je rozhodujúca klasifikácia protiprávneho konania na správne delikty a trestné delikty vnútroštátnym poriadkom. Podľa Európskeho súdu pre ľudské práva je potrebné i sankcie vo veciach správnych deliktov vo forme pokuty považovať za sankcie represívneho charakteru a preto ide o trestné veci bez ohľadu na relatívne nízke sankcie. Vo všetkých veciach, ktoré je možné subsumovať pod pojem „veci trestného charakteru“ musí mať osoba, proti ktorej sa vedie konanie, možnosť domôcť sa práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru.

Najvyšší súd SR dospel k záveru, že v prípade žalobcu išlo o vec trestného charakteru, keď vzhľadom na uvedené skutočnosti predmetom prieskumu je sankcia za príslušný správny delikt, kde sú vzhľadom i na spoločenskú nebezpečnosť i vyššie sankcie ako napr. pri veciach priestupkových. V danom prípade ide potom nesporne o vec trestného obvinenia a preto procesný postup správnych orgánov nemožno hodnotiť ako súladný so zákonom, pretože príslušné ústne pojednávanie malo byť nariadené už v konaní pred správnym orgánom prvého stupňa. Z administratívneho spisu správneho orgánu nesporne vyplýva, že takéto ústne pojednávanie správny orgán prvého stupňa - príslušný inšpektorát nenariadil.

Pri hodnotení dôkazov z hľadiska ich zákonnosti správny orgán posudzuje, či dôkazy boli získané a vykonané spôsobom zodpovedajúcim zákonu alebo

či z tohto hľadiska je i možné vyčítať určité chyby, t.j. či ide o dôkazy zabezpečené v súlade so zákonom alebo ide o dôkazy nezákonné. K dôkazom, ktoré boli získané alebo vykonané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi nemožno prihliadnuť a iný postup správneho orgánu by mal za následok, že porušenie všeobecne záväzného právneho predpisu by sa premietlo do skutkového stavu veci, ktorý zistil správny orgán a v konečnom dôsledku aj do rozhodnutia vo veci samej. Ak by správny orgán prihliadol k nezákonným dôkazom a na základe takýchto dôkazov by postavil skutkové zistenia, tak by potom správny orgán správne konanie v predmetnej veci zaľožil chybou, ktorá by mala za následok vecné nesprávne a v konečnom dôsledku aj nezákonné rozhodnutie.

Z administratívneho spisu odvolací súd taktiež zistil, že predovšetkým prvostupňový správny orgán postupoval v priebehu dokazovania v správnom konaní v rozpore s vyššie uvedeným. Procesným postupom inšpektorátu došlo okrem iného k závažnému porušeniu ustanovenia § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Vo veci nebolo možné, aby procesným postupom správny orgán prvého stupňa začal správne konanie v zmysle ustanovenia § 18 ods. 1, 2 správneho poriadku podaním zo dňa 13.10.2008, v ktorom súčasne vo vzťahu k žalobcovi ako vyplýva z uvedeného listu, aplikuje i ustanovenie § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, pričom ušlo pozornosti inšpektorátu, že vo veci ide o vec trestného charakteru a preto vzhľadom na túto skutočnosť bolo možné aplikovať postup v zmysle ustanovenia § 33 ods. 2 správneho poriadku až následne po vykonaní ústneho pojednávania. V odvolacom správnom konaní bolo povinnosťou odvolacieho orgánu ex offo prihliadnuť na uvedené nezákonné vykonané dokazovanie zo strany prvostupňového správneho orgánu. V danom prípade taktiež i odvolací správny orgán pochybil v odvolacom konaní, keď sa dôsledne nezaoberal tvrdeniami a námietkami žalobcu, uvedenými v jeho odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa. Odvolací súd sa v tomto smere stotožňuje s krajským súdom, že rozhodnutie žalovaného neobsahuje skutočne predpísané

náležitosti a takáto skutočnosť i vyplýva z obsahu odôvodnenia odvolacieho správneho orgánu.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pokiaľ sa odvolací orgán nevysporiada so všetkými námietkami a tvrdeniami žalobcu, resp. s podstatnými námietkami, tak jeho rozhodnutie je potrebné považovať za nepreskúmateľné z hľadiska nedostatku dôvodov. Taktiež je potrebné uviesť, že na odvolacie konanie pred Úradom pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo SR sa nevzťahuje zásada koncentrácie konania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky po príslušnom doplnení dôvodov rozhodnutia považoval rozhodnutie krajského súdu za zákonné a napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ustanovenia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., keď účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalobcovi napriek úspechu vo veci trovy konania nevznikli, žiadne si ani neuplatnil a žalovanému správnenému orgánu náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 13. júla 2011

JUDr. Elena Kováčová
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová